

derpaa, men jeg vil dog henlede det høie Things Opmærksomhed derpaa. Det er bestemt ved Eftertryksloven — og denne Bestemmelse fastslaaes atter ved nærværende Lov —, at naar et Arbejde af en Forfatter har været udsolgt i 5 Aar, og naar det i 5 Aar ikke har været at faae i Boghandlen, er en Anden berettiget til at udgive det, men der findes ingen Bestemmelse om, at denne Anden i saa Fald skal nævngive den oprindelige Forfatter til Arbejdet. Forudsat, at han udgiver Arbejdet usforandret, er der vel ingen Tvivl om, at det vil stee, og om saaledes den rette Forfatter gaaer glip af den Fortjeneste, han kunde have af selv at udgive det, vil han dog ikke gaae glip af den Smule Ære, der kan være forbunden med, at et saadant Arbejde vedbliver at gaae under den rette Forfatters Navn. Det hændes derimod nu og da, at et saadant Arbejde bliver udgivet af en Anden, ikke saaledes, som det er udgaaet fra Forfatterens Haand, men derimod noget mere eller noget mindre ændret. Vi have mange Exempler herpaa, og en Forfatter henvendte sig saaledes forleden til mig og beklagede sig over, at et Arbejde, forfattet af ham, som virkelig havde været udsolgt i 5 Aar, uden at han vidste det, senere var, ikke egentlig udgivet af en anden Mand, men en Anden havde udgivet et Arbejde under sit Navn, hvori han havde optaget over Halvparten, ordret, saa at sige, af den egentlige Forfatters Arbejde. Det forekommer mig, at noget Saadant ikke alene er Eftertryk, men endog en stiv Prøve paa Eftertryk, hvorfor der ikke er lagt nogen Hindring i Veien hverken ved den egentlige Eftertrykslov eller ved nærværende Lov; men det var det, jeg havde kunnet ønske at gjøre, dersom det, som sagt, ikke havde været mig om at gjøre, at nærværende Lov møbte faa saa Hindringer paa sin Vandring som muligt. Mine Dine falde i dette Dieblit paa et æret Medlem af Thinget, der bedre end nogen Anden vil kunne sige os, hvad der ad denne Veien kan præsteres og er præsteret, og han vil vistnok være enig med mig i, at der burde raades Bod herpaa.

Da Ingen hyderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 1 (see Tillæg A. Sp. 1335) vedtoges eenstemmig med 55 St.

Lovforslagets øvrige Paragrapher samt dets Titel vedtoges uden Afstemning.

Derefter fattes Sagens Overgang til tredie Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 61 St.

Ændringsforslag til tredie Behandling indsaaldtes til den følgende Dags Aften Kl. 10.

Ifølge Dagsordenen gik man derpaa til: Tredie Behandling af Forslag til Lov, hvorved Frihed for Bygningsafgiften efter Forordning af 1ste October 1802 m. v. for visse Arter af mindre Leiligheder i Staden Kjøbenhavn gjenindsføres og udvides, efterat Thinget uden Forhandling med 47 Stemmer mod 9 havde givet sit Samtykke til, at Sagen maatte foretages, uagtet der ikke siden anden Behandling var hengaaet den i Forretningsordenen foreskrevne Frist.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3348 ff.)

Følgende Ændringsforslag var stillet:

Af Udvalget:

3 Lovens Titel udgaae Ordene „og udvides“.

Ændringsforslaget samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling under Et.

Gad: Da den ærede Ordsfører ikke i dette Dieblit er tilstede, skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at erklære, at det foreliggende Ændringsforslag blot er en nødvendig Redactionsrettelse. Den nu feilagtige Redaction af Titlen er fremkommen derved, at Lovforslaget først forelaa i Udvalget paa den Maade, hvorpaa det senere blev indstillet af Mindretallet, men da dets Forslag er blevet forkastet, er denne Rettelse nu bleven nødvendig.